

МОТИВИ към Присъда № 62/18.07.2023г. по НОХД № 1145/2023г. по описа на П.ски окръжен съд.

Срещу подс.П. З. Ж. е повдигнато обвинение *по чл. 304а, във вр. с чл. 304, ал. 1 от НК*, за това, че на 11.12.2022 г. в с.Б., обл.П., при спирането му за проверка като водач на лек автомобил марка „Опел“, модел „Синтра“, с рег. № * е дал подкуп – пари на стойност 40 /четиридесет/ лева – банкнота с номинал 20 лева със серия ГГ номер 81943487, банкнота с номинал 10 лева със серия ГБ номер 77270428 и банкнота с номинал 10 лева със серия ГВ номер 63376389, на длъжностни лица – полицейски органи – А.А.Б. - *** в Участък – Б. към РУ-Р. при ОДМВР – П. и Д.Т.В. – *** в група „****“ към РУ-Р. при ОДМВР – П., за да не извършат действия по служба – да не му съставят акт за установяване на административни нарушения, както следва: по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.137а ал.1 от ЗДвП; по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.52 т.2 от ЗДвП и по чл.150а ал.1 от ЗДвП.

Прокурорът в съдебно заседание поддържа обвинението от фактическа и правна страна, което счита за доказано от събраните в хода на досъдебното производство доказателства. Пледира за налагане на наказания при условията на чл.58а, ал.1 вр. чл.54 от НК, при превес на смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства. Счита, че за постигане целите на чл.36 от НК, следва да се определи наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, както и кумулативното наказание глоба в размер на 1000 лева. Изразява становище, че съгласно разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК наказанието „лишаване от свобода“ следва да се редуцира с 1/3, като счита, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия, наказанието „лишаване от свобода“ не следва да бъде изтърпяно ефективно, а следва да се отложи с подходящ изпитателен срок от три години. По отношение на веществените доказателства –пари, предмет на престъплението по чл.304а от НК изразява становище, че същите следва да се отнемат по реда на чл.307а от НК.

Защитникът на подсъдимия- адв.Н. не оспорва фактическата обстановка и правната квалификация на деянието, като счита, че същите с оглед самопризнанието на подсъдимия и събраните други доказателства са доказани по несъмнен начин. Намира, че наказанието следва да се определи като се отчете силен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, каквито са признанието на вината от страна на подсъдимия, чистото съдебно минало, изразено съжаление за стореното, които наред с данните за семейно и здравословно състояние на подсъдимия, не дават основание същият да се определи като личност с висока обществена опасност. В този смисъл се застъпва становище, че наказанието следва да бъде определено при условията на чл.55, ал.1 от НК, като бъде заменено наказанието „лишаване от свобода“ с „пробация“ за срок от 6 месеца, с прилагането на подходящи пробационни мерки. По отношение на кумулативното наказание глоба, счита, че същото

следва да се определи в размер близък до минималния, а именно в размер на 300 лева. Според защитата, по този начин ще се въздейства в най-пълна степен спрямо подс. Ж., .

Подсъдимият П. З. Ж. признава изцяло фактите и обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съжалява за постъпката си и моли съда за снизхождение при определяне на наказанията.

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

Въз основа на доказателствата, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и с оглед нормата на чл.373, ал.3 от НПК, съдът намери за установена следната фактическа обстановка , описана в обстоятелствената част на обвинителния акт, а именно:

Подсъдимият П. З. Ж. е роден на * год. в гр. П., живее в с.Ч., обл. П.. *, български гражданин е, с основно образование. Не е женен, но живее на съпругески начала. Към момента не е осъждан, видно от приложената по делото справка за съдимост на л.29 от д.п.

Подсъдимият Ж. имал издадено свидетелство за управление на МПС категории В, А и М, като същият издържал изпит на 24.01.1995 г. За периода, в който бил правоспособен водач на МПС имал съставени 9 АУАН-а, 9 наказателни постановления и 8 броя фишове. Общо отнети точки на водача били 32. Последното издадено свидетелство за управление на подс Ж. било с № ***, като било издадено на *** г. и било валидно до *** г.

Същият притежавал лек автомобил марка „Опел Синтра“ 2,2 ТД, с рег. № *. На 11.12.2022г. подс. Ж., който бил правоспособен водач на МПС, но чието СУМПС било валидно до *** г., управлявал лекия си автомобил „Опел Синтра“ 2,2 ТД, с рег. № * в района на с.Б., обл.П..

Свидетелите А.Б. и Д.В. били служители в РУ – Р. при ОДМВР гр.П.. Свидетелят А.А.Б. бил *** в участък – Б. към РУ – Р. при ОДМВР гр.П. и имал качеството на длъжностно лице по смисъла на чл.93 т.1 б.„а“ от НК. Другият свидетел -Д.Т.В. бил също *** в група „****“ в РУ Р. при ОДМВР гр.П. и имал качеството на длъжностно лице по смисъла на чл.93 т.1 б.„а“ от НК.

На 10.12.2022 г. в община Р., обл. П., свидетелите А.Б. и Д.В. – служители при РУП Р. застъпили на 12-часова смяна автопатрул. Свидетелите ползвали патрулен автомобил марка „Шкода“ с рег. № ***, като извършвали обичайната си дейност по обход на района обслужван от РУП Р. в село Б., обл. П.. Около 02:50 часа на 11.12.2022 г. свидетелите Б. и В. извършвали обход със служебния автомобил „Шкода Рапид“ в с. Б., като се движили по ул. „****“.

Полицейските служители забелязали, че са спуснати бариерите на ЖП-прелеза, като била включена звукова сигнализация и светлинен червен сигнал, които имали за цел да указват на гражданите да не преминават

железопътния прелез в с. Б.. Свидетелите В. и Б. забелязали как между спуснатите бариери преминава лек автомобил, а именно управляваният от подс. Ж. лек автомобил марка „Опел Синтра“, който бил син на цвят. Дватама свидетели забелязали също, че подс. П. Ж. не ползва обезопасителен колан по време на движение. След като констатирали нарушенията свидетелите Б. и В. предприели действия по спирането на лекия автомобил.

След подаване на звуков и светлинен сигнал, автомобилът „Опел Синтра“ с рег. № * управляван от П. Ж. спрял, след като преминал прелеза. В автомобила, освен подсъдимият бил и св. З.П.Ж. – негов баща. Свидетелят Б. се легитимирал и поискал документи за самоличност, като подс. Ж. му заявил, че е забравил шофьорската си книжка, както и контролния талон към свидетелството за управление на МПС. Установена била самоличността на водача, а полицейски служители извършили справка в ОДЧ Р., от която се установило, че подсъдимият П. Ж. управлява МПС с изтекло свидетелство за управление на МПС. Свидетелите Б. и В. обяснили на водача, че е необходимо да изчака в автомобила си, докато изготвят необходимите документи за допуснатите нарушения. Свидетелят Д.В. бил седнал на шофьорската седалка на служебния автомобил „Шкода Рапид“, а св. А.Б. - на предна пасажерска седалка на посочения по-горе автомобил, като започнал да пише акт за установяване на административно нарушение на проверяваното лице Ж.. В същия момент, подс. Ж. излязъл от лекия си автомобил „Опел Синтра“, приближил се до полицейския автомобил откъм страната на св. А.Б., пресегнал се през отворения прозорец и пуснал в джоба на кората на вратата на полицейския автомобил една банкнота от 20 лева и 2 банкноти от по 10 лева, като заявил, че дава тези пари, да не му съставят АУАН за допуснатите нарушения и за да се почерпят.

Полицаяте възприели случващото се, за което незабавно информирали дежурната част на РУ Р. при ОДМВР гр. П., за вземане на отношение. Междувременно на мястото пристигнала сформиранията оперативно-следствена група и бил извършен оглед на местопроизшествие/ на л.5-6 от д.п./, в хода на който били иззети банкнотите с номинал от 20 лева и две банкноти от по 10 лева, а в последствие предадени и намиращи се при Домакин ОДМВР гр. П..

Описаната по-горе фактическа обстановка се установява по несъмнен и категоричен начин от самопризнанията на подс.П. Ж., направено в хода на съдебното следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК, от показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели, от приложените писмени доказателства- длъжностна характеристика, касаеща двамата полицейски служители/ на л.51-52 от д.п./, актове за встъпване в длъжност/ на л.46, л.48 от д.п./, Заповеди на Директора на ОДМВР-П. / на л.47 и л.49 от д.п./, АУАН/ на л. 43 от д.п./, протокол за оглед на местопроизшествие и фотоалбум/ на л.5-11 от д.п./, медицински документи , касаещи подс. Ж./ на л.24-26 от д.п./, трудов договор / на л.23 от д.п./, справка за нарушител/ на л.31-32/, характеристична справка/ на л.30 от д.п./, свидетелство съдимост/ на

Направеното от подс. Ж. признание на фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, съдът намира за доказано и от останалите събрани на досъдебното производство доказателства. Съдът кредитира показанията на разпитаните в досъдебното производство свидетели А.Б. и Д.В., които последователно и логично описват развоя на събитията в ранните часове на 11.12.2022г. от момента, в който са възприели преминаващият през прелеза, при спуснати бариери л.а. „Опел Синтра“ до спирането му и извършената след това проверка. Двата свидетели напълно непротиворечиво описват, както установените от тях нарушения по ЗДвП, така и поведението на подсъдимия, след спиране на управлявания от него автомобил, реакцията и поведението му след като му е било съобщено, че ще му бъде съставен АУАН за констатиран нарушения, свързани с управление на МПС без да носи шофьорска книжка и талон, без поставен колан и рисковото преминаване през ж.п. прелез при спуснати бариери и включен звуков и светлинен забранителен за преминаване сигнал. И двамата свидетели категорично твърдят, че шофьорът на автомобила П. Ж. не изчакал изготвянето на АУАН, за което е бил предупреден, а приближил патрулния полицейски автомобил и пуснал през отворения прозорец, в джоба на предна дясна врата банкноти-общо 40 лева. Именно в този момент, според показанията на св.Б. и св. В., подс.Ж., след като пуснал банкнотите, заявил, че ги дава „... за да не му съставим АУАН и да се почерпим“. Според показанията и на двамата полицейски служители, тези действия на подсъдимия ясно са били възприети от тях като даване на подкуп, за да не извършат те действията си по служба, касаещи съставяне на АУАН за констатиран административни нарушения. Техните показания съответстват и на приложените по делото писмени доказателства, а именно на отразеното в огледния протокол, където по начина, по който твърдят свидетелите е описано намирането на 2 бр. банкноти- пуснати в джоба на служебния автомобил.

Освен в тези части, касаещи даването на подкуп, за да не се извършат действията по служба, свидетелските показания на Б. и В. съответстват и в другите си части на останалите събрани писмени доказателства- копие от протокола за констатиран административни нарушения. Коментиранияте свидетелски показания кореспондират и на обясненията на подс. Ж., депозираните в хода на досъдебното производство, който не оспорва извършеното деяние и предприетите действия по даване на подкуп, с цел да избегне съставяне на АУАН за допуснатите от него нарушения. За това съдът кредитира обясненията на подсъдимия и показанията на посочените по-горе свидетели, като счита, че същите установяват възприетата по-горе фактическа обстановка.

Несъмнено установено е, че в задълженията на свидетелите Б. и В. влизат и задълженията по опазване на обществения ред, контрол на движението по пътищата и установяването на административни нарушения, в

който смисъл са длъжностните им характеристики, актовете за встъпване в длъжност и заповедите на Директора на ОДМВР-П.. Двата полицейски служители ясно са заявили намерението си да упражнят правомощията, с които са разполагали, а именно да съставят АУАН по ЗДвП за констатираните от тях нарушения.

Ето защо настоящата инстанция намира за безспорно установена описаната по-горе фактическа обстановка и не намира противоречия в доказателствата, които да разколебават направените изводи относно описаните факти. Гласните доказателствени средства-показанията на свидетелите, както и обясненията на подсъдимия, изцяло кореспондират на писмените доказателства.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

С гореописаното подсъдимият П. З. Ж. е осъществил от обективна и субективна страна признаците на състава на престъплението по **чл. 304а, във вр. с чл. 304, ал. 1 от НК**, за това че на 11.12.2022 г. в с.Б., обл.П., при спирането му за проверка като водач на лек автомобил марка „Опел“, модел „Синтра“, с рег. № * е дал подкуп – пари на стойност 40 /четиридесет/ лева – банкнота с номинал 20 лева със серия ГГ номер 81943487, банкнота с номинал 10 лева със серия ГБ номер 77270428 и банкнота с номинал 10 лева със серия ГВ номер 63376389, на длъжностни лица – полицейски органи – А.А.Б. - *** в Участък – Б. към РУ-Р. при ОДМВР – П. и Д.Т.В. – *** в група „***“ към РУ-Р. при ОДМВР – П., за да не извършат действия по служба – да не му съставят акт за установяване на административни нарушения, както следва: по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.137а ал.1 от ЗДвП; по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.52 т.2 от ЗДвП и по чл.150а ал.1 от ЗДвП.

От обективна страна е безспорно установено, че на инкриминираната дата -11.12.2022г. в гр.с. Б., обл. П., подсъдимият Ж. е дал паричната сума от общо 40 лева на свидетелите А.Б. и Д.В., за да не извършат последните действия по служба, свързана с упражняваната от тях охранителна и административно-наказателна дейност по ЗМВР и контролна такава по ЗДвП, свързана със съставянето на Акт за установените административни нарушения по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.137а ал.1 от ЗДвП; по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.52 т.2 от ЗДвП и по чл.150а ал.1 от ЗДвП за управлявано от него моторно превозно средство- лек автомобил „Опел“, модел „Синтра“, с рег. № *. От събраните гласни доказателствени средства е безспорно установено, че даването на паричната облага, е предхождало изготвянето на акта за административните нарушения, които към този момент свидетелите Б. и В. са установили. В същия смисъл са техните показания, в които твърдят, че след като са уведомили подсъдимия за последствията от констатираните нарушения, същият е предложил „да се почерпят“, за да не му съставят акт, след което е пуснал в автомобила 3 бр. банкноти от общо 40 лева. В случая, подс.Ж. е извършил всички действия, които се включват в

изпълнителното деяние по чл.304а вр. чл.304, ал.1 от НК – „даване“ на подкуп, като е пуснал 2 бр. банкноти от по 10 лева и 1 бр. банкнота от 20 лева/ общо 40 лева/ в джоба на врата на служебния автомобил, където в този момент полицейските служители са започнали оформянето на АУАН, като тези действия са такива по фактическо разпореждане с предмета на подкупа от страна на даващия го- подс.Ж.. Тези негови действия са съпроводени с ясно изразеното желание да не му се съставя акт. Тази съвкупност от факти, които са признати от подсъдимия сочи, както на действия по даване на подкупа, така и насоченост на действията с желание да подкупи полицейските органи и да ги мотивира да проявят бездействие в случая. Деянието е довършено с прекъсване на фактическата власт на дееца върху облагата и предоставянето ѝ на длъжностното лице/ в случая на полицейските служители/ по начин, който да позволи безпрепятствено да се изрази отношение към нея-чрез приемането ѝ или респ. чрез отказ да се приеме. *В този смисъл е ТР № 1 от 12.03.2021г. на ОШК на ВКС.*

Няма спор, че по същото време свидетелите Б. и В. са изпълнявали служебните си задължения – А.А.Б. като *** в Участък – Б. към РУ-Р. при ОДМВР – П., а Д.Т.В. като *** в група „****“ към РУ-Р. при ОДМВР – П.. Като полицейски органи, двамата са разполагали и с правомощия по Закона за МВР, регламентиращи правото да осъществяват дейност по осигуряване безопасността на движение по пътищата и контролна дейност по ЗДвП за установяване на административни нарушения, както и да съставят АУАН. Следователно, те са били компетентни не само да осъществят контрол върху безопасността на движение по пътищата, но и да извършат началните действия по административно –наказателно производство.

Именно за неизпълнение на посочените задължения, подс.Ж. е дал подкуп на полицейските служители – да не съставят Акт за установените административни нарушения – по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.137а ал.1 от ЗДвП; по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП; по чл.52 т.2 от ЗДвП и по чл.150а ал.1 от ЗДвП.

От субективна страна това престъпление е извършено от подсъдимия с пряк умисъл-същият е съзнавал, че цели постигане на съгласие относно съдържанието на исканото от него бездействие по служба от страна на полицейските служители. С даването на паричната сума от общо 40 лева, той е искал да склони полицаите към бездействие, изразено в осуетяване на неговата административно наказателна отговорност чрез съставянето на АУАН за констатираните нарушения. И това е сторил съзнавайки, общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване, преследвайки целта си- да не бъде санкциониран за допуснатите от него нарушения по ЗДвП.

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НАКАЗАНИЕТО:

За престъплението по чл.304а от НК, законодателят е установил граници на наказанието “лишаване от свобода” до десет години, както и кумулативно наказание глоба до 15000 лева.

С оглед императивната норма на чл.373, ал.2 от НПК, съдът следва да определи наказание при условията на чл.58а от НК. В конкретния случай съдът прие, че са налице предпоставките на чл.54 от НК и определяйки наказанието за това престъпление по отношение на подс.П. Ж., в рамките на посочената привилегия, съдът отчете значителен превес на смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства. Като смекчаващи отговорността обстоятелства, следва да бъдат обсъдени –трудова заетост на подсъдимия, чистото му съдебно минало, добри характеристични данни и семейна ангажираност, признанието на вината и изразеното разкаяние за извършеното, както и съдействието му от самото начало на производството за разкриване на обективната истина. Не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства.

Ето защо, съдът прие, че за постигане целите на наказанието, визирани в чл.36 от НК и най-вече за поправяне на подсъдимия П. З. Ж., следва да се определи наказание при условията на чл.58а, ал.1 във вр. с чл.54 от НК, а именно „лишаване от свобода” в размер на една година. В случая, обществената опасност на самото деяние не е толкова висока, в сравнение с останалите случаи от този вид, тъй като от една страна подкупът не е в големи размери, а от друга – подсъдимият е подновил изтеклата му към момента на деянието шофьорска книжка и не е оспорил извършените от него нарушения. Това наказание, съобразно правилата на чл.58а, ал.1 от НК следва да бъде редуцирано с 1/3 , като наказанието което следва да се наложи на подс.Митев за това престъпление е ОСЕМ МЕСЕЦА лишаване от свобода.

Наред с това, съдът наложи и кумулативното наказание ГЛОБА предвидено за престъплението по чл.304а от НК, което според настоящата инстанция, следва да бъде определено в размер на 300/триста/ лева. Съгласно нормата на чл.58а, ал.5 от НК това наказание не следва да се редуцира по правилата на ал.1 на същия текст. Съдът отчете обсъдените по-горе смекчаващи обстоятелства, като прие, че в посочения размер глобата ще изпълни функциите на наказанието по чл.36 от НК.

Настоящата инстанция не намира повече основания за смекчаване на наказанието, както и за определянето му по реда на чл.55 от НК. По делото не са налице нито многобройни смекчаващи вината обстоятелства, нито изключително такова. Освен това, видът и характерът на извършеното, мотивираха настоящия състав да приеме, че не е налице и другата кумулативна предпоставка за определяне на по-леко наказание, а именно-предвиденото в закона най-леко наказание не е несъразмерно тежко за конкретния случай. Не могат да се споделят доводите на защитата, че административните нарушения, които подсъдимият е целял да бъдат

прикрити с даването на подкупа, са леки и не представляват сериозна заплаха на правилата за движение. В случая, подс. Ж. е допуснал едновременно няколко нарушения на ЗДвП, които в съвкупност не са маловажни. Касае се за нарушения свързани с безопасността на водача и на другите участници, като най-сериозното е нарушението свързано с преминаване през ж.п. прелез при спуснати бариери и въпреки изричната забрана за преминаване, за което е било надлежно сигнализирано. Поведението на подс. Ж. говори за проявена самонадеяност от негова страна и липсата на реална оценка на конкретната пътна ситуация. Поради това съдът не приема доводите за изключително ниска обществена опасност на извършеното.

Налице са предпоставките на чл.66, ал.1 от НК за отлагане изпълнението на така наложеното на подс.П. Ж. наказание от осем месеца лишаване от свобода. Подсъдимият към момента не е осъждан, същият е с добри характеристични данни, като съдът прие, че за поправянето му не е необходимо да изтърпява наложеното му наказание ефективно. Същевременно според съда, следва да бъде отложено изпълнението на това наказание с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила. При определянето на изпитателния срок в минималния предвиден от закона, настоящият състав отчете изразеното съжаление за случилото се от подсъдимия и неговото съдействие за бързото приключване на делото. Поради това и наказанието, в рамките на така определения изпитателен срок, според настоящия състав ще изиграе дисциплиниращо въздействие спрямо подсъдимия Ж..

Налице са основанията на чл. 59, ал. 2, вр. ал. 1 НК и от така наложеното наказание „лишаване от свобода“, следва да се приспадне времето, през което подсъдимият е бил задържан по настоящото дело по ЗМВР и НПК, считано от 11.12.2022г. до 15.12.2022г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Налице са основанията на чл.307а от НК, за това съдът постанови да бъде отнет в полза на държавата, след влизане на присъдата в сила, на предмета на престъплението по чл.304а от НК, а именно–1 бр.банкнота с номинал 20 лв. и 2 бр.банкноти с номинал 10 лв. всяка, общо 40 лв., предадени за съхранение при Домакина на ОДМВР – П..

По делото няма направени разноски, поради което и такива не се възлагат на подсъдимия.

Причини за извършване на престъплението-незачитане на правилата за движение и установените законови норми, както и незачитане функциите и действията на държавните органи.

Мотивиран от гореизложеното съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: